

ното означаване на грифовете е ставало съ цълата азбука — и съ други знакове, а за най-високите тонове — съ една втора азбука. При французската, италиянската и испанская Т-и за лютна — нотирането е ставало върху линии, всичка от които е представлявала отъ

Тайгъ, Кристианъ — Tag, Christian — значителън компонистъ, род. 1735 въ Байерфельдъ (Саксония), умр. 19 юни 1811 въ Нидер Цвюници при Цвикау, ученикъ на Хомилъ въ Дрезденското „Кройцшуле“, биль повече отъ половинъ въкъ канторъ въ Хоенщайнъ, писалъ много сим-

себе си една струна, — при французската, най-долната линия е била най-ниската струна, а при италиянската и испанская — обратно: най-горната линия е била най-ниската струна. Италиянците съ означавали грифовете съ числа: 0 (праздна струна) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 X ́ X, а французите — съ букви: a (праздна струна) b c d e f g h i k l m n, и пр. При италиянската и французска лютнови Т-и числата и буквите се казват по полутонъ на всичка струна на инструмента, — до като при нѣмската тѣ вървят напрѣочно по петътъ струни. Съ излизането на лютната отъ употреба въ XVIII в. изчезват и лютновите Т-и. Най-богати отъ всички видове Т-ри съ тѣзи за органъ и лютна (отъ всичка отъ тѣхъ съ запазени единъ много голѣмъ брой, както въ ржкописътъ и печатни).

фонии и 2 тетради прелюдии за органъ, 11 меси, 72 канти, духовни арии и др.

Тай, фр. *taille* — старото име на теноровия гласъ, а при инструментъ — срѣдната партия, напр. цигулъ Т.

Тайеферъ, Жерменъ — Tailleferre, Germaine — компонистка (отъ „Группата на шестътъ“), род. 19 апр. 1892 въ Парижъ при Парижъ, учила въ тамошната консерватория; живѣе постоянно въ Парижъ — като свободна художница. Композициите ѝ съзъмъ съвсемъ умърън модернизъмъ — безъ да изоставя традиционните срѣдства. Творби: Балада за пиано и оркестър, соната за цигулка и пиано; „Сицилиана и Пасторале“ за пиано; единъ струненъ квартет, балетъ „Продавачът на птици“, балетна